

Nieuwsbrief september 2019

Na de nieuwsbrief in juni nu alweer eentje? Jazeker, want er is weer een hoop te vertellen en de opening in oktober komt er nu snel aan. Dus waarover gaan we het hebben?

- Technasiumproject mei 2019
- Verbouwen van het buurhuis
- Laura's mondzorgproject
- Zomerkamp 2019
- De Friezen in Gyumri
- De officiële opening

Technasiumproject mei 2019

Op 24 mei vertrokken we uit Zevenaar om via Düsseldorf en Moskou naar Armenië te vliegen. Wij, dat waren 8 leerlingen van het Candea (zie vorige nieuwsbrief), Susanne Reesink en ik. De reis duurde wat lang maar was verder probleemloos. We hadden veel spullen mee en we hadden wat te besteden. Onze statiegeldactie had uiteindelijk €1300 opgeleverd en we hadden iedereen loten weten aan te smeren. Na een korte slaap zijn we naar ons centrum gegaan en daarna inkopen gaan doen om op zondag meteen aan de slag te kunnen. Voor de Armenen wat bijzonder, maar voor ons niet, was dat de leerlingen zelf aanwezig wat er nodig was. Logisch, want zij hadden alles tot in de puntjes voorbereid en het geld zelf bij elkaar gebracht. Van cement tot stalen buizen, van 100 meter dik touw tot verf, alles werd in de minibus van onze chauffeur gestouwd. En toen aan het werk. Het was kort dag want de trap moest driemaal geschilderd worden in drie dagen. De extra buizen werden door Julia eraan gelast (ook al iets wat in Armenië heel bijzonder was, een blonde deern aan het lassen...). Linn, Susanne en Julia met een paar Armeense vrijwilligers hebben het voor elkaar gekregen. De trap moest het sprookje van Rapunzel gaan voorstellen, dus roze met een dik gevlochten touw (3 stukken van 30 meter!) als haarstreng van de prinses. Dit past natuurlijk helemaal in het sprookjesconcept dat we willen vormgeven.

Nikita en Joëlle hadden in een ochtend een prachtige muur met het Armeense alfabet voor elkaar gekregen waar men met open mond naar stond te kijken. Daarna hebben zij de klimelementen op de klimmuur geplaatst en een berglandschapje eromheen gemaakt.

Koen en Hajo hebben de verbindingen naar de "Tuin van de Geheimen" gemaakt, d.w.z de tuin van ons nieuwe pand. De kinderen moeten via een gemetselde trap en een brug moeite doen om er te komen.

Jelte en Jesper hadden een heel ambitieuze trap vanuit de "Tuin der Geheimen" naar het terras van het nieuwe huis bedacht. Ze wilden daarvoor stenen gebruiken die sowieso weg moesten. Dit project bleek teveel voor twee mensen in een paar dagen tijd en we hebben daarom Armeense mannen gevraagd om mee helpen. Die hebben het eigenlijk van de twee jongens overgenomen, maar de trap was inderdaad klaar. Jelte en Jesper kregen in plaats daarvan op dinsdag privé's technisch tekenen van Ashot Mirzoyan, een bekende architect in Gyumri. Toen ik met Ashot op maandag na het werk

even het project afliep en wij naar de alfabetmuur keken vroeg hij me: “Hoe oud, zei je, zijn je leerlingen?” Hij stond oprecht verbaasd. Zeker de volgende ochtend toen hij Jelte en Jesper naar buiten stuurde voor een pauze en zag dat ze meteen een kwast pakten om mee te helpen met schilderen. Ik denk dat hij nu ook snapt hoe belangrijk het is wanneer mensen zelf verantwoordelijk zijn voor hun werk.

Spannend was het ook toen Shant TV, een nationale zender, langskwam. Die waren zo onder de indruk dat ze er een uitzending van drieënhalve minuut van hebben gemaakt (als je wilt kijken: <https://youtu.be/YqHC1rmbQRc> . Je ziet dan ook alle deelnemers en het werk waarmee ze bezig waren.)

Uiteindelijk is er nog een hinkelpad gemaakt en is het ijzerwerk in de ramen naar de straat vrolijk opgeschilderd.

Een voor mij en Lilit ontroerend moment was de laatste lunch op dinsdag. Al de hele tijd waren er Armeense vrijwilligers uit Gyumri en uit de Armeense diaspora bij ons aan het werk. Zelfs de chauffeur Khatschik werkte twee dagen vrijwillig mee aan de trap. We aten op dat moment met 25 mensen beneden, allemaal bezig met ons project! Een geweldig gevoel!

De verbouwing van het nieuwe huis

Half juni was de eindpresentatie van de Technasiumgroep met Daniek, Melanie, Lennart en Marco over de inrichting van het nieuwe huis en de versteviging van de dakconstructie van het hoofdgebouw voor eventuele zonnepanelen. Er werden twee opties voorgesteld, een met behoud van de binnenmuren en een zonder de binnenmuren. Dit allemaal met een 3D-voorstelling die overtuigend was. Beneden een deel uit het adviesrapport:

Idea 2

For the second idea we decided to go all out. It was decided to break through the former outer wall of the building and break through the walls of the hallway to create a more spacious feeling and make better use of the natural light that shines through the existent windows. Creating one big room has made it possible to be more efficient in the way we used the space we had to work with. The remaining room has been made into a secluded office and storage space for both administrative papers, tools or anything else that might need to be stored. The office has two windows, which will make sure that there will be enough natural light.

Above is a top view of idea 2.

There were a few complications. The structural integrity being one of them, because the impact of removing a weight carrying wall might be enormous. We therefore decided that to be safe a support beam must be installed. This beam will be able to support the wooden roof construction that sits on top of the house. There will be two small pillars on each end of the former wall supporting the beam. We expect that the walls that made up the hallway does not carry any significant weight that the rest of the construction cannot cope with.

Wijzelf hadden al een grote voorkeur voor de grotere open ruimte en ook aan een bouwkundig ingenieur van de stad de vraag voorgelegd of dit technisch gezien kon. Hij heeft een officieel document opgesteld waarin is vastgelegd dat wij de ruimte konden maken zoals wij ons dat hadden voorgesteld.

Lilit kende via goede kennissen een groep bouwvakkers, die het werk, een betonnen balk met wapening in plaats van de bestaande dragende muur, voor €2000 wilden maken en het zou klaar zijn voor 5 juli. Servaas en ik hebben op een mooie zondag in Achlum bij de voorbereiding van de zomerreis van de groep Friezen naar ons centrum, het voorstel gedaan dat zij zouden investeren in de draagbalk. Dan konden zij in de zomer de afwerking van de eetruimte doen. Zij gingen daarmee akkoord.

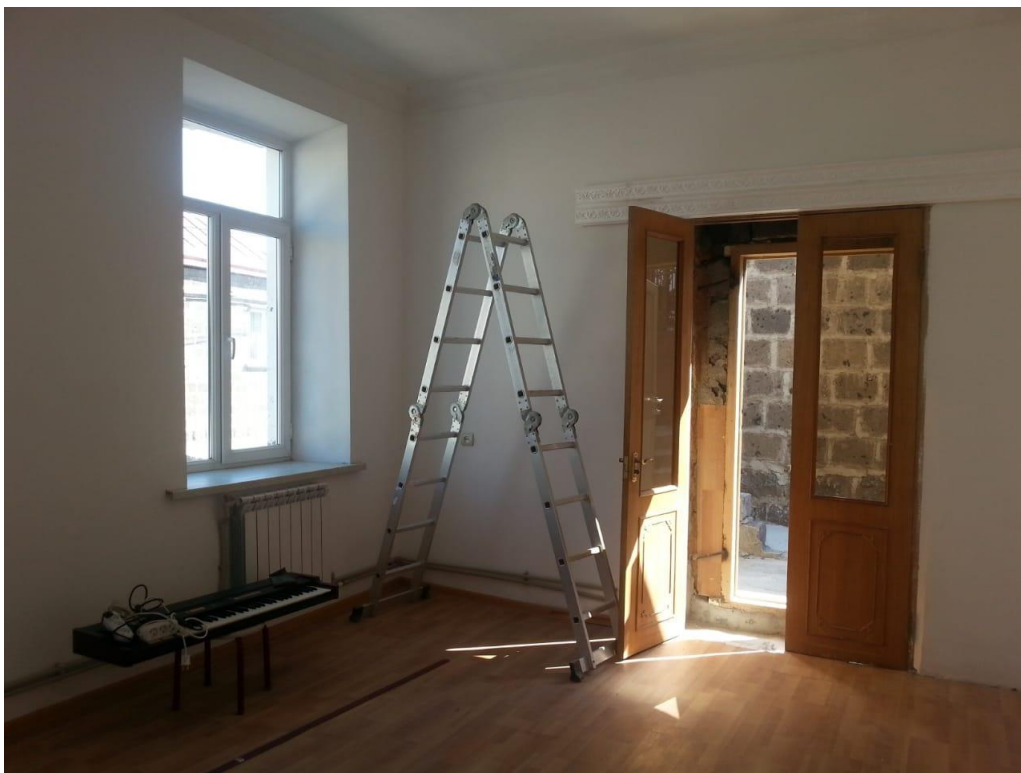
Op 20 juni zijn de bouwvakkers begonnen en 4 uur later kwam het bericht: **Hoi Rene. I have bad news. The ceiling came down. But we are lucky that the working people are safe!** Ze hebben simpelweg niet eerst alles goed bekeken en zijn aan het slopen gegaan zonder voldoende stempels te plaatsen. De ravage was enorm. Er bleek een dikke laag puimsteen als isolatie op het plafond te liggen met grote stenen. Er zijn momenten geweest waarop ik vrolijker was...

Het vertrouwen in de bouwvakkers was compleet weg natuurlijk, maar het was ook moeilijk om ze aan te pakken. Zoals gebruikelijk was er geen contract met verzekeringen etc. en hoe nu verder? En zoals altijd is er ook een goede kant aan een ramp als deze. Er blijkt in ons centrum een muzikleraar te werken, Gagik, die ook meer kan dan gitaarles geven (hoofd van Gagik rechtsonder in beeld). Hij bood aan om de herstelverbouwing te plannen en te leiden en verlangde daarvoor een salaris van €200 per maand gedurende de tijd van de bouw. Hij blijkt geweldig te zijn! Je ziet dezelfde zorgvuldige en nauwkeurige planning voor materiaal als bij onze Hovik en de begroting is prima en degelijk. Samen met Yegho en Ashot heeft hij het voor elkaar gekregen om alle puin weg te ruimen, het hout naar buiten brengen de binnenmuren opnieuw te stuccen. Toen Maria en ik op 7 juli aankwamen, moest alleen nog de laatste gipslaag aangebracht worden voor het schilderwerk. Zij hebben een nieuw systeemplafond gemaakt met 30 cm isolatie penoplast en ook het plafond afgewerkt.

De houten balken van de vloeren vooral in de toekomstige kantoorruimte bleken slecht door inwatering en we hebben ze er allemaal uitgesloopt. Daarna is er een betonnen vloer gestort. Lilit vond het een goed idee om ook een extra ingang te hebben voor het kantoor. Wijs geworden hebben we eerst twee stalen profielen geplaatst en toen pas de opening gemaakt voor de buitendeur. Zoveel goed werk in zo korte tijd, het is echt ongelooflijk.

Laura's mondzorgproject

Op 27 juni heeft de Tandheelkundige Faculteitsvereniging in Nijmegen het bedrag bekend gemaakt dat is opgehaald in de Goede Doelenweek. Normaal gesproken levert dat tussen €2500 en €3000 op. Voor een bomvolle collegezaal hield Laura nogmaals een prima praatje van 5 minuten over haar project en daarna werd ons de cheque aangeboden. Onze mond viel echt open toen het bedrag genoemd werd: €4615,19! Geweldig!

Laura arriveerde op 8 juli in Gyumri om het project te starten. Eerst de inkopen: tandpasta en spiegels voor de klassen. De tandenborstels en plaqueverklipper had ze van DHIN (Dental Health International Nederland) meegekregen. Met Yester van onze staf de beamer geïnstalleerd die speciaal voor dit project is aangeschaft. Laura heeft met Yester training gegeven aan onze eigen staf, aan de ouders, aan leerkrachten van scholen uit de omgeving en natuurlijk geoefend met de kinderen zelf. De samenwerking met David, tandarts in Gyumri en Yester verliep prima en Laura is op 13 juli tevreden naar huis gegaan. Ze heeft een uitgebreid verslag geschreven (www.alvantsarik.org en dan op [ons blog](#))

Zomerkamp

De hele maand juli en half augustus heeft ons centrum een zomerkamp gedraaid voor 40 kinderen tussen 7 en 13 jaar. Er waren meer aanmeldingen dan wij konden plaatsen. Elke dag was er Armeense en Argentijnse dans, lessen Engels en Spaans, schaken, tekenen en toneel. Het gonsde gedurende die dagen, zeker toen wij er ook nog bij kwamen. Vergeleken met vorig jaar waren er veel meer kinderen en dat terwijl wij wel moeten opboksen tegen zomerkampen elders die gratis zijn.

De Friezen in Gyumri

Op de ochtend dat Laura naar huis vertrok, arriveerde de groep uit Achlum, negen mensen die helemaal klaar stonden om hun project uit te voeren. Van tevoren hadden ze bedacht wat er te doen stond en dat was heel wat. Na enkele uren slaap zijn we naar het centrum gegaan om kennis te maken met de staf en daarna hebben we verf en verdere inkopen gedaan. In de eetruimte werd een wand met schoolbordverf geschilderd, in prachtig groen met blauwe vlinders eromheen. De andere muur laat nu een grote geschilderde boom zien met blaadjes van magneetverf. De plafonds zijn geschilderd, het kozijn en het raam naar het terras ook en zelfs de trapleuning van de trap naar de tuin beneden straalt nu in de kleuren van de regenboog.

Na de chaos met het ingestorte plafond lag de binnenplaats en tuin vol met stukken hout en balken met spijkers. We hebben alle materiaal dat ongeordend ergens lag, naar buiten gehaald en goed bekeken wat er nog bruikbaar was. Dat is in Armenië eigenlijk alles wel, maar toch was er ook veel zooi die weg moest. Twee vrachtwagens met echte zooi en een vrachtwagen met winterbrandhout voor onze eigen Anahit was het resultaat. De rest van het hout hebben we zoveel mogelijk spijkervrij gemaakt en samen met het metaal opgeslagen in de ruimte naast oma's huis.

Alle groepsleden hebben met de vertegenwoordigers van FamtoFam gezinnen bezocht met kinderen uit arme gezinnen, die door onze zusterstichting worden gesteund. Voor de Friezen een pittige ervaring, die behoorlijk indruk heeft gemaakt. Op woensdag hebben ze een groep van 25 kinderen van FamtoFam ontvangen voor een mooie dag bij ons op het centrum. De kinderen hebben heerlijk in de speeltuin gespeeld en toen het erg warm werd, heeft men binnen het programma voortgezet. Manon en Anke hebben Gagik tot vertwijfeling gebracht door met de grote boorhamer de muur tussen hoofdgebouw en het nieuwe huis te slopen. Hij kwam volkomen ontdaan het kantoor binnenstormen met de mededeling dat hij niet langer kon aanzien hoe die jonge vrouwen aan het slopen waren en zware stenen sleepten. Hij had in mei Julia niet zien lassen, anders was hij er wel iets meer op voorbereid.

Na drie dagen stond het project. Er is ongelooflijk hard gewerkt bij hoge temperaturen en het resultaat is geweldig. Als cadeau hebben de Friezen voor de eetruimte servies met potten en pannen gekocht. Meer dan welkom natuurlijk!

Op donderdag hebben we Gyumri en de omgeving verder bekeken en 's avonds een echte Armeense khorovats gehad (BBQ) met muziek en dans en met alle mensen die in die week met ons hebben gewerkt. Op vrijdag dan terug naar Yerevan met onderweg de kloosters van Haritsavank, Saghmosavank en Chor Virap. Drie Armeense huwelijksluitingen met heel verschillende entourage konden we daar zien. Ze wilden daarna beslist Tsitsernakaberd zien met het monument van de genocide.

Het was een voorrecht om met zulke aardige mensen te werken die zo'n positieve instelling meebrachten.

Nadat wij weer naar Nederland waren vertrokken, is het werk in het nieuwe huis doorgegaan: de eetruimte en ons nieuwe kantoor. De meubels voor het keukenblok staan klaar om geplaatst te worden. Gagik en Armen zijn aan het werk.

19 oktober, de officiële opening

Het wordt niet alleen een openingsdag maar een hele openingsweek met allerlei grote en kleine activiteiten. In willekeurige volgorde (maar er komen er beslist nog meer bij):

- Eva geeft training aan onze leerkrachten en leerkrachten uit de omgeving en gaat aan het werk met onze leerlingen
- Karin Kriehn bekijkt de lessen in ons centrum en gaat aan het werk met de leerkrachten over planning- en keuzebord
- 8 Technasiumleerlingen van het Candeacollege en 2 collega's gaan in Yerevan op zondag en maandag aan het werk met jongvolwassenen tussen 19 en 23 jaar. In het gebouw van UNDP (United Nations Development Program) werken ze in een Technasiumsetting door ervaringen uit wisselen en een dorpsontwikkelingsproject op te zetten

De dag van de opening zelf begint om 12.00 uur en zal vol zitten met demonstraties van onze kinderen, toespraken van hotemetoten etc.

We verwachten veel mensen, ook uit Nederland. Bijzondere gasten zijn in ieder geval Cor en Wichert van Stichting Het Bosje, onze grote donor.

